

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

15 декември 2015 година *

„Жалба за отмяна — Регламент (ЕС) № 1385/2013 — Директива 2013/62/ЕС — Директива 2013/64/ЕС — Правно основание — Член 349 ДФЕС — Най-отдалечени региони на Европейския съюз — Изменение на статуса на Майот по отношение на Европейския съюз“

По съединени дела C-132/14—C-136/14

с предмет жалби за отмяна, подадени на основание член 263 ДФЕС на 21 март 2014 г.,

Европейски парламент, за който се явяват I. Liukkonen (C-132/14), както и L. Visaggio и J. Rodrigues (C-132/14 и C-136/14), в качеството на представители,

жалбоподател по дела C-132/14 и C-136/14,

Европейска комисия, за която се явяват R. Lyal (C-133/14—C-135/14), W. Mölls (C-133/14—C-135/14), D. Bianchi (C-133/14 и C-135/14) и D. Martin (C-133/14 и C-134/14), в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

жалбоподател по дела C-133/14—C-135/14,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват A. Westerhof Löfflerová и E. Karlsson, както и F. Florindo Gijón и J. Czuczai, в качеството на представители,

ответник,

подпомаган от:

Кралство Испания, за което явява M. Sampol Pucurull, в качеството на представител,

Френска република, за която се явяват G. de Bergues, F. Fize, D. Colas и N. Rouam, в качеството на представители,

Португалска република, за която се явяват L. Inez Fernandes, B. Andrade Correia, M. Duarte и S. Marques, в качеството на представители,

встъпили страни,

* Език на производството: френски.

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: К. Lenaerts, председател, М. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, J. L. da Cruz Vilaça, Ал. Арабаджиев (докладчик) и С. Toader, председатели на състави, Е. Levits, J.-С. Bonichot, А. Prechal, Е. Jarašiūnas, С. G. Fernlund и С. Vajda, съдии,

генерален адвокат: N. Wahl

секретар: I. Illéssy, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 21 април 2015 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в заседанието от 25 юни 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбите си съответно по дела C-132/14 и C-135/14 Европейският парламент и Европейската комисия искат отмяна на Регламент (ЕС) № 1385/2013 на Съвета от 17 декември 2013 година за изменение на регламенти (ЕО) № 850/98 и (ЕО) № 1224/2009 на Съвета и регламенти (ЕО) № 1069/2009, (ЕС) № 1379/2013 и (ЕС) № 1380/2013 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с изменението на статуса на Майот по отношение на Европейския съюз (ОВ L 354, стр. 86).
- 2 С жалбите си съответно по дела C-133/14 и C-136/14 Комисията и Парламентът искат отмяна на Директива 2013/64/ЕС на Съвета от 17 декември 2013 година за изменение на директиви 91/271/ЕИО и 1999/74/ЕО на Съвета и на директиви 2000/60/ЕО, 2006/7/ЕО, 2006/25/ЕО и 2011/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета във връзка с изменението на статуса на Майот по отношение на Европейския съюз (ОВ L 353, стр. 8).
- 3 С жалбата си по дело C-134/14 Комисията иска отмяна на Директива 2013/62/ЕС на Съвета от 17 декември 2013 година за изменение на Директива 2010/18/ЕС за прилагане на ревизираното рамково споразумение за родителския отпуск, сключено между Конфедерацията на европейския бизнес (BUSINESSEUROPE), Европейската асоциация на занаятите и малките и средните предприятия (UEAPME), Европейския център на предприятията с държавно участие и на предприятията от общ икономически интерес (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ETUC) във връзка с изменението на статуса на Майот по отношение на Европейския съюз (ОВ L 353, стр. 7).

Обжалваните актове

Регламент № 1385/2013

- 4 Съгласно съображения 1, 3, 4, 7 и 8 от Регламент № 1385/2013:

„(1) [...] Предвид особената структурна социална и икономическа ситуация в Майот, която е утежнена поради неговата отдалеченост, островен характер, малка площ, труден релеф и климат, в редица области следва да се установят определени специални мерки.

[...]

- (3) По отношение на Регламент (ЕО) № 850/98 на Съвета [от 30 март 1998 година относно опазването на рибните ресурси посредством технически мерки за защита на младите екземпляри морски организми (ОВ L 125, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г, глава 4, том 4, стр. 60)] водите около Майот като [нов] най-отдалечен регион следва да бъдат включени в обхвата на посочения регламент, а използването на мрежи гъргър за пасажи от риба тон и подобни на нея видове в зоната от 24 мили от изходната линия на острова следва да бъде забранено, за да се запазят пасажите от едри мигриращи риби в близост до остров Майот.
- (4) По отношение на Регламент (ЕС) № 1379/2013 на Европейския парламент и на Съвета [от 11 декември 2013 година относно общата организация на пазарите на продукти от риболов и аквакултури, за изменение на Регламенти (ЕО) № 1184/2006 и (ЕО) № 1224/2009 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 104/2000 на Съвета (ОВ L 354, стр. 1)], предвид много разпокъсаните и недостатъчно развити пазарни структури на Майот, прилагането на правилата за етикетиране на рибните продукти би наложило на търговците на дребно тежест, несъразмерна с информацията, която ще бъде предоставена на потребителите. Следователно е целесъобразно да се предвиди временна дерогация от правилата относно етикетирането на рибни продукти, предлагани за продажба на дребно на крайния потребител в Майот.

[...]

- (7) Предвид факта, че Франция представи на Комисията по рибата тон в Индийския океан (ЮТС) план за развитие, в който се описва ориентировъчният размер на флота на Майот и очакваното развитие на недостатъчно развития флот от механични кораби с парагади с дължина под 23 метра и кораби с мрежи гъргър, установени в Майот като нов най-отдалечен регион на Франция, срещу който план няма възражения от нито една договаряща страна от ЮТС, включително от Съюза, е целесъобразно референтните равнища по този план да служат като горни граници за капацитета на флота от механични кораби с парагади с дължина под 23 метра и кораби с мрежи гъргър, регистриран[и] в пристанищата на Майот. Чрез дерогация от общоприложимите правила на Съюза и предвид текущата особена социална и икономическа ситуация в Майот, на Франция следва да се осигури достатъчно време, за да увеличи капацитета на недостатъчно развития сегмент от своя флот от по-малки плавателни съдове до 2025 г.
- (8) По отношение на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета [от 21 октомври 2009 година за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) (ОВ L 300, стр. 1)] следва да се отбележи, че Майот няма промишлен капацитет за преработка на странични животински продукти. Поради това е целесъобразно на Франция да се предостави срок от пет години за изграждане на необходимата инфраструктура за идентификация, преработка, транспортиране, обработка и унищожаване на странични животински продукти на Майот при пълно спазване на Регламент (ЕО) № 1069/2009“.

5 В съответствие с членове 1—4 от този регламент:

„Член 1

Изменения на Регламент (ЕО) № 850/98

Регламент (ЕО) № 850/98 се изменя, както следва:

1) В член 2, параграф 1 буква з) се заменя със следното:

„з) Регион 8:

Всички води, разположени край бреговете на френските департаменти Реюнион и Майот, които попадат под суверенитета или юрисдикцията на Франция.“

2) Вмъква се следният член:

„Член 34ж

Ограничения за риболовните дейности в зоната от 24 мили около Майот

На риболовните кораби се забранява да използват мрежи гъргър за пасажите от риба тон и подобни на нея видове в зоната от 24 мили от бреговете на Майот като най-отдалечен регион по смисъла на член 349 от Договора за функционирането на [ЕС], измерени от изходната линия, от която се измерват териториалните води.“

Член 2

Изменения на Регламент (ЕС) № 1379/2013

В член 35 от Регламент (ЕС) № 1379/2013 се вмъква следният параграф:

„6. До 31 декември 2021 г. параграфи 1, 2 и 3 не се прилагат по отношение на продукти, предлагани за продажба на дребно на крайния потребител в Майот като най-отдалечен регион по смисъла на член 349 ДФЕС.“

Член 3

Изменения на Регламент (ЕС) № 1380/2013

Регламент (ЕС) № 1380/2013 [на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 година относно общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 1954/2003 и (ЕО) № 1224/2009 на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2371/2002 и (ЕО) № 639/2004 на Съвета и Решение 2004/585/ЕО на Съвета (ОВ L 354, стр. 22)] се изменя, както следва:

1) В член 23 се добавя следният параграф:

„4. Чрез дерогация от параграф 1 на Франция се разрешава до 31 декември 2025 г. да въвежда нов капацитет, без да отписва равностоен капацитет, по отношение на посочените в приложение II различни сегменти от флота в Майот като най-отдалечен регион по смисъла на член 349 ДФЕС (наричан по-долу „Майот“).“

2) В член 36 се добавят следните параграфи:

„5. Чрез дерогация от параграф 1 до 31 декември 2021 г. Франция се освобождава от задължението да включва в своя регистър на риболовните кораби на Съюза кораби с обща дължина под 10 метра, които извършват дейността си от Майот.

6. До 31 декември 2021 г. Франция поддържа временен регистър на риболовните кораби с обща дължина под 10 метра, които извършват дейността си от Майот. В този регистър за всеки кораб се посочва най-малко неговото наименование, обща дължина и идентификационен код. Корабите, регистрирани във временния регистър, се считат за кораби, регистрирани в Майот.“

3) Редовете относно Майот, съдържащи се в приложението към настоящия регламент, се вмъкват в таблицата в приложение II към Регламент (ЕС) № 1380/2013 след реда „Гваделупа: Пелагични видове. L > 12 m“.

Член 4

Изменения на Регламент (ЕО) № 1069/2009

В Регламент (ЕО) № 1069/2009 член 56 се заменя със следното:

„Член 56

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 4 март 2011 г.

Член 4 обаче се прилага за Майот като най-отдалечен регион по смисъла на член 349 от Договора за функционирането на [ЕС] (наричан по-долу „Майот“) от 1 януари 2021 г. Страничните животински продукти и производните продукти, произведени на Майот преди 1 януари 2021 г., се унищожават в съответствие с член 19, параграф 1, буква б) от настоящия регламент.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.“

Директива 2013/62

6 Член 1 от Директива 2013/62 предвижда:

„В член 3, параграф 2 от Директива 2010/18/ЕС [на Съвета от 8 март 2010 година за прилагане на ревизираното рамково споразумение за родителския отпуск, сключено между Конфедерацията на европейския бизнес (BUSINESSEUROPE), Европейската асоциация на занаятите и малките и средните предприятия (UEAPME), Европейския център на

предприятията с държавно участие и на предприятията от общ икономически интерес (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ETUC), и за отмяна на Директива 96/34/ЕО (ОВ L 68, стр. 13)] се добавя следната алинея:

„Чрез дерогация от първа алинея посоченият в нея допълнителен срок се удължава до 31 декември 2018 г. по отношение на Майот като най-отдалечен регион на Съюза по смисъла на член 349 ДФЕС“.

Директива 2013/64

7 Съображения 1—9 от Директива 2013/64 предвиждат:

- „(1) [...] Предвид особената структурна социална и икономическа ситуация в Майот в редица области следва да се установят определени специални мерки.
- (2) Целесъобразно е да се вземе под внимание особената ситуация в Майот по отношение състоянието на околната среда, което трябва да бъде значително подобро за постигане на целите за опазване на околната среда, предвидени в правото на Съюза, за което се изисква допълнително време. С оглед на постепенното подобряване на околната среда следва да бъдат приети конкретни мерки в рамките на конкретни срокове.
- (3) С оглед изпълнение на изискванията на Директива 91/271/ЕИО на Съвета [от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води (ОВ L 135, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 43)] в Майот е необходимо да се предприемат мерки, които да гарантират, че агломерациите са съоръжени с канализационни системи за градски отпадъчни води. Тези мерки налагат извършването на инфраструктурни дейности, които следва да спазват подходящи административни процедури и процедури по планиране, както и създаването на системи за измерване и мониторинг на зауствани градски отпадъчни води. Поради особената структурна и икономическа ситуация на Майот на Франция следва да се предостави достатъчно дълъг срок, позволяващ спазването на изискванията.
- (4) В областта на селското стопанство, във връзка с Директива 1999/74/ЕО на Съвета [от 19 юли 1999 година за установяване на минимални изисквания за защитата на кокошки носачки (ОВ L 203, стр. 53; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 29, стр. 74)] се отбелязва, че в Майот кокошките носачки се отглеждат в неуголемени клетки. С оглед на значителните инвестиции и подготвителната работа, необходима за подмяна на неуголемените клетки с уголемени клетки или алтернативни системи, е необходимо прилагането на забраната за ползване на неуголемени клетки да се отложи за срок [до] 48 месеца, считано от 1 януари 2014 г. С цел предотвратяване нарушения на конкуренцията яйцата, добити от предприятия, които използват неуголемени клетки, следва да се продават само на местния пазар на Майот. С цел да се улесни извършването на необходимите проверки произведените в неуголемени клетки яйца следва да носят специална маркировка.
- (5) Що се отнася до Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 193)], правилното изпълнение на посочената директива по отношение на плановете за управление на речните басейни изисква Франция да приеме и въведе плановете за управление, съдържащи технически и административни мерки за постигане на добро състояние на водите и за предотвратяване влошаването на всички повърхностни

водни обекти. Предвид особената структурна и икономическа ситуация в новия най-отдалечен регион Майот следва да се предостави достатъчно дълъг срок за приемането и прилагането на такива мерки.

- (6) По отношение на Директива 2006/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [от 15 февруари 2006 година за управление качеството на водите за къпане и за отмяна на Директива 76/160/ЕИО (ОВ L 64, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 15, стр. 29)] за спазване на изискванията на посочената директива са необходими значителни подобрения в сегашното състояние на повърхностните води в Майот. Качеството на водите за къпане зависи пряко от пречистването на градските отпадъчни води и разпоредбите от Директива 2006/7/ЕО могат постепенно да бъдат спазени едва когато агломерациите, които влияят върху качеството на градските отпадъчни води, започнат да спазват изискванията на Директива 91/271/ЕИО. Ето защо трябва да се приемат конкретни срокове, за да се даде възможност на Франция да спази стандартите на Съюза по отношение на качеството на водите за къпане в Майот като нов най-отдалечен регион и предвид особената структурна и икономическа ситуация в Майот.
- (7) В областта на социалната политика следва да се вземат предвид трудността да се спазва Директива 2006/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [от 5 април 2006 година относно минималните изисквания за здраве и безопасност, свързани с експозицията на работниците на рискове, дължащи се на физически агенти (изкуствени оптични лъчения) (Деветнадесета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) (ОВ L 114, стр. 38; Специално издание на български език 2007 г., глава 5, том 8, стр. 235)] в Майот, считано от 1 януари 2014 г. Предвид преобладаващо особената му структурна и икономическа ситуация в Майот не съществуват технически съоръжения за прилагането на мерките, необходими за спазването на посочената директива по отношение на изкуствените оптични лъчения. Поради това е целесъобразно на Франция да се предостави дерогация от някои от разпоредбите на посочената директива до 31 декември 2017 г., при условие че в Майот няма подобни съоръжения и че не се засягат основните принципи на защита и превенция в областта на здравето и безопасността на работниците.
- (8) С оглед осигуряване на високо ниво на защита на здравето и безопасността на работниците на работното им място следва да се предвиди провеждането на консултации със социалните партньори, да се сведат до минимум рисковете, произтичащи от дерогациите и засегнатите работници да се възползват от засилено наблюдение на здравето. Важно е срокът на дерогацията да бъде възможно най-кратък. Следователно националните мерки за дерогация следва да подлежат на ежегоден преглед и следва да се отменят веднага след отпадането на обстоятелствата, които са ги обосновавали.
- (9) Що се отнася до Директива 2011/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета [от 9 март 2011 година за упражняване на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване (ОВ L 88, стр. 45)], нейното транспониране налага известен брой адаптации за осигуряване на непрекъснатост на обслужването и предоставяне на информация на пациентите. Поради това е целесъобразно на Франция да се предостави допълнителен срок от 30 месеца, считано от 1 януари 2014 г., за да въведе в сила разпоредбите, необходими за спазването на посочената директива по отношение на Майот“.

8 В съответствие с членове 1—6 от тази директива:

„Член 1

Изменения на Директива 91/271/ЕИО

Директива 91/271/ЕИО се изменя, както следва:

1) В член 3 се вмъква следният параграф:

„1а. Чрез дерогация от параграф 1, първа и втора алинея, по отношение на Майот като най-отдалечен регион по смисъла на член 349 от Договора за функционирането на [ЕС] (наричан по-долу „Майот“) Франция следи за това всички агломерации да са съоръжени с канализационни системи за градски отпадъчни води:

- най-късно до 31 декември 2020 г. за агломерациите, чийто [еквивалент жители] е над 10 000, които ще обхванат поне 70 % от количествата отпадъчни води, генерирани в Майот;
- най-късно до 31 декември 2027 г. за агломерациите, чийто [еквивалент жители] е над 2 000.“

2) В член 4 се вмъква следният параграф:

„1а. Чрез дерогация от параграф 1, по отношение на Майот Франция следи за това градските отпадъчни води, които влизат в канализационните системи, преди заустването им да са подложени на вторично пречистване или на друга равностойна обработка:

- най-късно до 31 декември 2020 г. за агломерациите с [еквивалент жители] над 15 000, които заедно с агломерациите, посочени в член 5, параграф 2а, ще обхванат най-малко 70 % от количествата отпадъчни води, генерирани в Майот;
- най-късно до 31 декември 2027 г. за агломерациите, чийто [еквивалент жители] е над 2 000.“

3) В член 5 се вмъква следният параграф:

„2а. Чрез дерогация от параграф 2, по отношение на Майот Франция следи за това градските отпадъчни води, които влизат в канализационните системи, преди заустването им в чувствителни зони да са подложени на по-строго пречистване от предвиденото в член 4 най-късно до 31 декември 2020 г. за агломерациите с [еквивалент жители] над 10 000, които заедно с агломерациите, посочени в член 4, параграф 1а, ще обхванат най-малко 70 % от количествата отпадъчни води, генерирани в Майот.“

4) В член 7 се добавя следната алинея:

„Чрез дерогация от първа алинея, по отношение на Майот срокът, определен в същата алинея, е 31 декември 2027 г.“

5) Член 17 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„Чрез дерогация от първа алинея, по отношение на Майот Франция изготвя програма за изпълнение на настоящата директива най-късно до 30 юни 2014 г.“;

б) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„Чрез дерогация от първа алинея, по отношение на Майот Франция предоставя на Комисията информацията във връзка с програмата най-късно до 31 декември 2014 г.“

Член 2

Изменения на Директива 1999/74/ЕО

В член 5 от Директива 1999/74/ЕО се добавя следният параграф:

„3. Чрез дерогация от параграф 2, в Майот като най-отдалечен регион по смисъла на член 349 от Договора за функционирането на [ЕС] (наричан по-долу „Майот“) кокошките носачки могат да продължават да бъдат отглеждани в клетки, посочени в настоящата глава до 31 декември 2017 г.

От 1 януари 2014 г. в Майот не могат да се строят или пускат в употреба за първи път клетки от вида, посочен в настоящата глава.

Яйцата, добити от стопанствата, в които кокошките носачки се отглеждат в клетки от вида, посочен в настоящата глава, се продават само на местния пазар на Майот. Яйцата и техните опаковки са ясно обозначени със специална маркировка, с цел осъществяване на необходимите проверки. До 1 януари 2014 г. на Комисията се изпраща ясно описание на тази специална маркировка.“

Член 3

Изменения на Директива 2000/60/ЕО

Директива 2000/60/ЕО се изменя, както следва:

1) Член 4 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„По отношение на Майот като най-отдалечен регион по смисъла на член 349 от Договора за функционирането на [ЕС] (наричан по-долу „Майот“) срокът по буква а), подточка ii), буква а), подточка iii), буква б), подточка ii) и буква в) е 22 декември 2021 г.“;

б) в параграф 4 уводното изречение се заменя със следното:

„Сроковете, установени в параграф 1, могат да бъдат удължавани с оглед на поетапното постигане на целите за водни обекти, за които е доказано, че липсва по-нататъшно влошаване на състоянието, при условие че са спазени всички изброени по-долу условия.“

2) Член 11 се изменя, както следва:

а) в параграф 7 се добавя следната алинея:

„По отношение на Майот сроковете, посочени в първа алинея, са съответно 22 декември 2015 г. и 22 декември 2018 г.“;

б) в параграф 8 се добавя следната алинея:

„По отношение на Майот срокът, посочен в първа алинея, е 22 декември 2021 г.“

3) Член 13 се изменя, както следва:

а) в параграф 6 се добавя следната алинея:

„По отношение на Майот срокът, посочен в първа алинея, е 22 декември 2015 г.“;

б) в параграф 7 се добавя следната алинея:

„По отношение на Майот срокът, посочен в първа алинея, е 22 декември 2021 г.“.

Член 4

Изменения на Директива 2006/7/ЕО

Директива 2006/7/ЕО се изменя, както следва:

1) Член 5 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„По отношение на Майот като най-отдалечен регион по смисъла на член 349 от Договора за функционирането на [ЕС] (наричан по-долу „Майот“) срокът, посочен в първа алинея, е 31 декември 2019 г.“;

б) в параграф 3 се добавя следната алинея:

„По отношение на Майот срокът, посочен в първа алинея, е 31 декември 2031 г.“.

2) В член 6, параграф 1 се добавя следната алинея:

„По отношение на Майот срокът, посочен в първа алинея, е 30 юни 2015 г.“.

3) В член 13, параграф 2 се добавя следната алинея:

„По отношение на Майот срокът, посочен в първа алинея, е 30 юни 2014 г.“.

Член 5

Изменения на Директива 2006/25/ЕО

В Директива 2006/25/ЕО се вмъква следният член:

„Член 14а

1. Без да се засягат основните принципи на защита и превенция в областта на здравето и безопасността на работниците, на Франция се предоставя дерогация до 31 декември 2017 г. от прилагането на разпоредбите, необходими за изпълнение на изискванията на тази директива в Майот като най-отдалечен регион по смисъла на член 349 от Договора за функционирането на [ЕС] (наричан по-долу „Майот“), доколкото за това прилагане са необходими специфични технически съоръжения, каквито няма в Майот.

Първа алинея не се прилага към задълженията, предвидени в член 5, параграф 1 от настоящата директива, нито към разпоредбите на настоящата директива, които отразяват общите принципи, определени в Директива 89/391/ЕИО [на Съвета от 12 юни 1989 година за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място (ОВ L 183, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 88)].

2. Всички дерогации от настоящата директива, които произтичат от прилагането на мерки, съществуващи към 1 януари 2014 г., или от приемането на нови мерки, се предшества от консултации със социалните партньори в съответствие с националното право и практика. Такива дерогации се прилагат при условия, които, като се вземат предвид конкретните обстоятелства в Майот, гарантират, че произтичащите от тях рискове за работниците са сведени до минимум и че засегнатите работници се ползват от засилено наблюдение на здравето.

3. Националните мерки за дерогация подлежат на ежегоден преглед след консултация със социалните партньори и се отменят веднага, след отпадането на обстоятелствата, които са ги обосновавали.“.

Член 6

Изменение на Директива 2011/24/ЕС

В член 21 от Директива 2011/24/ЕС се добавя следният параграф:

„3. Чрез дерогация от параграф 1, първо изречение, Франция въвежда в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобрази с настоящата директива по отношение на Майот като най-отдалечен регион по смисъла на член 349 [от Договора за функционирането на ЕС], до 30 юни 2016 г.“

Обстоятелства, предхождащи спора

- 9 С решение 2012/419/ЕС на Европейския съвет от 11 юли 2012 година за изменение на статута на Майот по отношение на Европейския съюз (ОВ L 204, стр. 131), считано от 1 януари 2014 г. Майот престава да бъде част от отвъдморските страни и територии по смисъла на член 355, точка 2 ДФЕС и става най-отдалечен регион по смисъла на член 349 ДФЕС. С посоченото решение позовавания на Майот се добавят в член 349, първа алинея ДФЕС, както и в член 355, точка 1 ДФЕС, докато в приложение II към Договора за функционирането на ЕС, който определя списъка на „отвъдморски страни и територии, по отношение на които се прилагат разпоредбите на част четвърта [от този договор]“, шесто тире, съдържащо думата „Майот“, се заличава.
- 10 След няколко искания на френските власти Комисията признава, че на Френската република, която по силата на Решение 2012/419 е задължена да прилага изцяло достиженията на правото на Съюза спрямо Майот след 1 януари 2014 г., трябва все пак да се предостави допълнителен срок, за да изпълни това задължение.
- 11 За целта на 13 юни 2013 г. Комисията приема Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на някои регламенти в областта на рибарството и здравето на животните във връзка с промяна на статута на Майот по отношение на Съюза (СОМ(2013) 417 окончателен), Предложение за решение на Съвета за изменение на Директива 2010/18/ЕС поради промяна в статута на Майот (СОМ(2013) 413 окончателен), както и Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на някои

директиви в областта на околната среда, селското стопанство, социалната политика и здравеопазването във връзка с промяна на статута на Майот по отношение на Съюза (СОМ(2013) 418 окончателен), като посочените предложения се основават съответно на:

- член 43, параграф 2 ДФЕС и член 168, параграф 4, буква б) ДФЕС, които предвиждат обикновена законодателна процедура и изискват консултация с Европейския икономически и социален комитет (ЕИСК) и с Комитета на регионите на Европейския съюз,
 - член 155, параграф 2 ДФЕС, който предвижда, че Съветът действа по предложение на Комисията, като Европейският парламент се информира,
 - член 43, параграф 2 ДФЕС, член 114 ДФЕС, член 153, параграф 2 ДФЕС, член 168 ДФЕС и член 192, параграф 1 ДФЕС, които предвиждат обикновена законодателна процедура и изискват консултация с ЕИСК и с Комитета на регионите.
- 12 Тъй като Съветът счита, че всички предстоящи актове трябва да се приемат на основание член 349 ДФЕС и в рамките на специална законодателна процедура, той изпраща на Парламента предложенията на Комисията за становище. Предложенията са изпратени и на националните парламенти.
- 13 На 12 декември 2013 г. Парламентът приема „позици[ите] си на първо четене“ по Предложение за регламент СОМ(2013) 417 окончателен, както и по Предложение за директива СОМ(2013) 418 окончателен. В позициите си Парламентът посочва, че предстоящите актове трябва да се приемат „в съответствие с обикновената законодателна процедура“, но що се отнася по-специално до бъдещия регламент, освен член 43, параграф 2 ДФЕС и член 168, параграф 4, буква б) ДФЕС, негово правно основание трябвало да бъде и член 349 ДФЕС. Що се отнася до предстоящия акт във връзка с Предложение за решение СОМ(2013) 413 окончателен, като подчертава, че е бил „консултиран“ в съответствие с член 349 ДФЕС във връзка с проекта на Съвета, със законодателна резолюция от същия 12 декември 2013 г. Парламентът е одобрил „проекта на Съвета във вида, в който е изменен“ [неофициален превод].
- 14 На 17 декември 2013 г. „в съответствие със специална законодателна процедура“ предвид „Договора за функционирането на [ЕС], и по-специално член 349 от него“, и като взема „предвид становището на [Парламента от 12 декември 2013 г.]“, Съветът приема Регламент № 1385/2013, Директива 2013/62, както и Директива 2013/64 (наричани заедно по-нататък „обжалваните актове“).

Производство пред Съда и искания на страните

- 15 С акт на председателя на Съда от 29 април 2014 г. настоящите дела са съединени за целите на писмената и устната фаза на производство и на съдебното решение.
- 16 Парламентът иска от Съда:
- да отмени Регламент № 1385/2013 и Директива 2013/64,
 - да запази действието на посочения регламент и на посочената директива до влизането в сила на заместващи ги актове, приети на подходящи правни основания, и
 - да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

- 17 Комисията иска от Съда:
- да отмени обжалваните актове,
 - да запази действието на обжалваните актове до влизането в сила на заместващи ги актове, приети на подходящи правни основания, и
 - да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.
- 18 Съветът иска от Съда:
- главно, да отхвърли жалбите,
 - при условията на евентуалност, в случай на отмяна на всички или част от обжалваните актове, да запази действието им до влизането в сила на заместващи ги актове, приети на подходящи правни основания, и
 - да осъди Парламента и Комисията да заплатят съдебните разноски.
- 19 С акт на председателя на Съда от 29 юли 2014 г. Кралство Испания, Френската република и Португалската република са допуснати да встъпят в производството в подкрепа на исканията на Съвета.

По жалбите

- 20 В подкрепа на жалбите си Парламентът и Комисията сочат едно-единствено основание, изведено от това, че с приемането на обжалваните актове на основание член 349 ДФЕС, Съветът направил неправилен избор на правно основание.

Доводи на страните

Доводи на Комисията

- 21 Комисията счита, че член 349 ДФЕС се прилага само в случай на дерогиране на първичното право по отношение на най-отдалечените региони. В отсъствието на подобна дерогация правното основание на акта, с който само се адаптира определена политика към тези региони както с обжалваните актове, трябвало да се потърси в разпоредбите, уреждащи съответната политика.
- 22 Тази институция отбелязва, че член 355, точка 1 ДФЕС уточнява че „[р]азпоредбите на Договорите се прилагат“ спрямо най-отдалечените региони „съгласно член 349 [ДФЕС]“. От това следвало, че последната посочена разпоредба позволява по отношение на тези региони да се дерогира прилагането само на „разпоредбите на Договорите“.
- 23 В това отношение от член 52 ДЕС следвало, че макар „Договорите“ да се прилагат за всички държави членки, териториалното им приложно поле се уточнява в член 355 ДФЕС. В този смисъл според Комисията връзката между тези две разпоредби показва, че понятието „Договори“, използвано в тях, изключва вторичното право. Уточненията относно географския обхват на определена норма от вторичното право всъщност се съдържали обикновено в самата нея и не се влияели нито от член 355 ДФЕС, нито от член 52 ДЕС.

- 24 Що се отнася по-конкретно до член 349 ДФЕС, Комисията уточнява, че той не би могъл да се тълкува в смисъл, че разрешава на Съвета да приеме каквато и да е благоприятна за посочените в него най-отдалечените региони „специфична мярка“. Той допускал единствено приемането на мерки с оглед на „структурното икономическо и социално състояние“ на тези региони, както и на изчерпателно изброените в член 349, първа алинея ДФЕС фактори, които го утежняват.
- 25 Доколкото „специфичните мерки“, предвидени в член 349 ДФЕС, са „насочени, по-специално, към определянето на условията за прилагане на Договорите“ спрямо засегнатите региони, изразът „по-специално“ означавал, че споменатият член се прилага за всяка дерогираща Договорите мярка, независимо дали с нея се определят такива „условия за прилагане“. За сметка на това този член не позволявал на Съвета да определя „условията за прилагане“ на вторичното право.
- 26 Това тълкуване не можело да се постави под съмнение нито от израза „включително и на общите политики“, използван в член 349, първа алинея ДФЕС, нито от неизчерпателния им списък, съдържащ се в член 349, втора алинея ДФЕС. Всъщност използването на този израз и наличието на такъв списък показвали единствено че обхватът на член 349 ДФЕС не се свеждал до определени политически области, но не предполагали, че приложното поле на посочения член трябва да се разпростре до такава степен, че Съветът да бъде оправомощен на основание на същия да приема дерогиращи вторичното право мерки.
- 27 Комисията счита, че системата на правните основания съгласно Договора за функционирането на ЕС потвърждава нейните доводи. Всяко от тези правни основания, с изключение на член 349 ДФЕС, всъщност се отнасяло до определена политика, гледана в нейната цялост, и предоставяло на законодателя на Съюза широко право на преценка за отчитане на всички релевантни фактори. От това следвало, че при спазване на принципа на равно третиране се допускат географски различия. Поради това диференцираното третиране в полза на най-отдалечен регион можело да се обоснове с наличието в него на един или няколко от изброените в член 349 ДФЕС фактори, без това да е от значение с оглед на приложимото за съответното третиране правно основание.
- 28 Накрая Комисията иска от Съда да запази последиците от обжалваните актове, тъй като жалбите ѝ не били насочени против съдържанието на тези актове.

Доводи на Парламента

- 29 Парламентът счита, че Регламент № 1385/2013 и Директива 2013/64 преследват едновременно няколко цели и включват няколко компонента, които са неразривно свързани, без някои от тях да се явяват вторични или индиректни спрямо останалите. Затова и фундамент на посочените актове трябвало да бъдат съответните различни правни основания.
- 30 Според посочената институция член 349 ДФЕС не можел да се ползва с предимство спрямо секторните правни основания във връзка с мерките за привеждане в действие на една или друга конкретна политика, било в един или няколко най-отдалечени региона, тъй като в противен случай архитектурата на Договора за функционирането на ЕС и институционалното равновесие при приемането на предвидените в него мерки биха се оказали нарушени. Всъщност разпоредбите, уреждащи политиките на Съюза, се прилагали и за най-отдалечените региони.
- 31 От това според Парламента следва, че мерките за прилагане на тези политики трябва да се приемат според правните основания, установени в третата част на Договора за функционирането на ЕС. В това отношение било без значение, че дадена мярка се отнася изцяло или отчасти за един или няколко най-отдалечени региона. Решаващият критерий бил

дали тази мярка преследва свойствени за съответната политика цели, без при това да съставлява специфична мярка в полза на най-отдалечените региони по смисъла на член 349 ДФЕС.

- 32 В тази връзка Парламентът счита, че от текста на член 349 ДФЕС следва, че тази разпоредба позволява само приемането на „специфични мерки“, с които се цели компенсиране на недостатъците, породени от „характерните особености и ограничения“, които отличават съответния/съответните най-отдалечен(и) регион(и) от останалата част на територията на Съюза.
- 33 По-специално от посочената в член 349, първа алинея ДФЕС цел, че тези мерки са насочени „по-специално, към определянето на условията за прилагане на Договорите спрямо посочените региони, включително и на общите политики“, както и от гаранцията, установена в член 349, трета алинея ДФЕС, която предвижда, че посочените мерки трябва да се вземат, „без да уврежда[т] целостта и съгласуваността на правния ред на Съюза, включително [...] общите политики“, следвало, че член 349 ДФЕС има единствено предвид дерогациите от пълното прилагане на правото на Съюза.
- 34 Следователно в приложното поле на този член не попадали мерки, които не въвеждат дерогации от иначе приложими норми, а само отлагат във времето прилагането на някои разпоредби от правото на Съюза в определен най-отдалечен регион.
- 35 От съображенията на Директива 2013/64 следвало, че с предоставянето на преходни срокове тя имала за цел да улесни пълното прилагане по отношение на Майот на различни директиви в областта на околната среда, селското стопанство, социалната политика и здравеопазването.
- 36 Затрудненията за пълно прилагане на посочените директиви в този регион обаче не произтичали нито от „структурното икономическо и социално състояние“, в което той се намира, нито от наличието на един или няколко от утежняващите фактори, изброени изчерпателно в член 349, първа алинея ДФЕС. Такива затруднения всъщност могли да засегнат всеки регион, за който съществува задължение след определена дата да спазва изисквания, които по-рано не са били приложими за него.
- 37 При това положение Парламентът счита, че измененията, въведени с Директива 2013/64, е трябвало да имат правни основания, отговарящи на правните основания за съответните секторни директиви, и не могли да почиват на член 349 ДФЕС.
- 38 Що се отнася до Регламент № 1385/2013, Парламентът уточнява, че с член 1 от него се изпълняват целите на общата политика в областта на рибарството. Обстоятелството, че уязвимата морска среда, която трябва да бъде защитена, се намира във водите на най-отдалечен регион, било без значение, тъй като подобно положение можело да възникне във всеки друг регион в Съюза. В този смисъл приетите от Съвета с този регламент мерки нямали за цел да компенсират недостатъците, дължащи се на „структурното икономическо и социално състояние“ на Майот.
- 39 Парламентът добавя, че възможността определена мярка в рамките на общата политика в областта на рибарството, да цели постигането и на съпътстващи положителни резултати с икономическо, социално измерение, както и в областта на трудовата заетост, не е в състояние да изведе посочената мярка от обхвата на тази политика.
- 40 Що се отнася до член 2 от Регламент № 1385/2013, разглежданото изменение било само преходна мярка, целяща да осигури възможността за пълно прилагане на вторичното право по отношение на Майот, и според Парламента трябвало да попадне под действието на секторното основание, предвидено в член 43, параграф 2 ДФЕС.

- 41 Във връзка пък с член 3 от Регламент № 1385/2013 Парламентът приема, че мерките, съдържащи се в точки 1 и 2 от него, са дерогиращи и са приети с оглед на особеното „структурно икономическо и социално състояние“ на Майот. При това положение член 349 ДФЕС действително съставлявал подходящо правно основание за приемането на тези мерки.
- 42 За сметка на това, като с член 3, точка 3 от Регламент № 1385/2013 адаптирал таблицата с пределните граници на риболовния капацитет, съдържаща се в приложение II към Регламент № 1380/2013, без да ограничава броя риболовни кораби, извършващи дейността си от Майот, Съветът не приел „специфична мярка“ с оглед на „структурното икономическо и социално състояние“ на Майот, както и на утежняващите фактори, изброени изчерпателно в член 349, първа алинея ДФЕС. Следователно правно основание на тази мярка трябвало бъде член 43, параграф 2 ДФЕС.
- 43 Тъй като член 4 от Регламент № 1385/2013 само отлагал до 1 януари 2021 г. влизането в сила по отношение на Майот на член 4 от Регламент № 1069/2009, Парламентът счита, че тази мярка е трябвало да бъде приета на основание член 168, параграф 4, буква б) ДФЕС. По-специално във всеки друг регион на Съюза можело да възникне положение, аналогично с това в Майот, а именно липса на промишлена преработка на странични животински продукти.
- 44 Във връзка с член 5 от Регламент № 1385/2013 Парламентът отбелязва, че тази разпоредба предвижда временно освобождаване от определени правила във връзка с контрола над сегмента от флота на Майот, състоящ се от кораби с дължина до 10 метра, като едновременно с това въвежда опростена, временна схема за контрол. Тъй като подобна мярка се обосновава от необходимостта, от една страна, „да се обучат рибарите и контролиращите и да се създаде подходяща административна и материална инфраструктура“, а от друга страна, да се постигнат „най-малко някои от най-важните цели на Регламент (ЕО) № 1224/2009 [на Съвета от 20 ноември 2009 година за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 847/96, (ЕО) № 2371/2002, (ЕО) № 811/2004, (ЕО) № 768/2005, (ЕО) № 2115/2005, (ЕО) № 2166/2005, (ЕО) № 388/2006, (ЕО) № 509/2007, (ЕО) № 676/2007, (ЕО) № 1098/2007, (ЕО) № 1300/2008, (ЕО) № 1342/2008 и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 2847/93, (ЕО) № 1627/94 и (ЕО) № 1966/2006]“, тя представлявала дерогация, поради което можела да попадне под действието на член 349 ДФЕС.
- 45 С оглед на изложените съображения Парламентът счита, че по отношение на Регламент № 1385/2013 са налице условията за едновременното прилагане на различните правни основания, предвидени в член 43, параграф 2 ДФЕС, член 168, параграф 4, буква б) ДФЕС и член 349 ДФЕС.

Доводи на Съвета

- 46 Съветът поддържа, че член 349 ДФЕС представлява специфично правно основание с ограничено географско приложно поле, което се ползва с предимство пред секторните правни основания и следва да се прилага, когато се налага приемането на специфични мерки, по-специално насочени към установяване на условията за прилагане на правото на Съюза, включително вторичното, отчитайки неблагоприятното положение на най-отдалечените региони, описано в посочения член.
- 47 Според Съвета всички съдържащи се в обжалваните актове мерки, независимо от тяхната продължителност, имат за цел да облагодетелстват Майот в съответствие с изискванията на член 349 ДФЕС, и този извод по никакъв начин не се поставя под съмнение от възможността на секторно правно основание да се определят преходни периоди.

- 48 Освен това Съветът счита, че не са налице условията за прилагане на множество правни основания с оглед на приемането на Регламент № 1385/2013 и на Директива 2013/64. От една страна, съдържащите се в тях мерки, без неразривна връзка помежду им и отнасящи се до няколко различни области, били включени в посочените актове единствено „в интерес на опростяване и ускоряване“. От друга страна, посоченият регламент и посочената директива преследвали една основна, водеща цел, а именно приемането на специфични мерки, отчитащи положението в Майот, а това оправдавало прилагането само на член 349ДФЕС.
- 49 Съветът оспорва по-специално, че член 1 от Регламент № 1385/2013, както и Директиви 2013/62 и 2013/64 съдържащи мерки от секторните политики. Всъщност целта, която се преследвала с ограничаването на риболовните дейности, предвидено в този член, била „да се запазят пасажите от едри мигриращи риби в близост до остров Майот“ в полза на дребномащабния риболовен флот с парагади в Майот, като по този начин се открие възможност за развитие на местната промишленост.
- 50 Действително, тъй като този флот не можел ефективно да се конкурира с по-производителните кораби, използващи мрежи гъргър, целта на мярката била да му се предостави на разположение ограничена, запазена за него зона, за да може да се възползва от преминаването през нея на големи мигриращи риби.
- 51 Съветът добавя, че член 1 от Регламент № 1385/2013 има за цел по този начин да компенсира затрудненията, произтичащи от структурното икономическо и социално състояние на Майот, поради което попадал в приложното поле на член 349ДФЕС.
- 52 Накрая Съветът отбелязва, че Директива 2013/62 е адресирана до Френската република, че нито член 151ДФЕС, нито член 153ДФЕС упоменават специфичната цел да се благоприятстват най-отдалечените региони, както и че в случая предвидените в член 155, параграф 2ДФЕС правни условия не са налице.

Доводи на встъпилите страни

- 53 Френското правителство счита, че преследваната с член 349ДФЕС цел е да се даде възможност за приемане на специфични мерки поради наличието на структурни затруднения, така че този член може да послужи като основание за мерки, целящи съобразяването с особени фактори, които, без в тесен смисъл да са от икономическо или социално естество, имат конкретно отражение върху съответния най-отдалечен регион, например екологичните фактори като климата или уязвимостта на неговите морски зони. Действително посоченият член не изисквал предвидените в него специфични мерки да се приемат за „справяне“ със специфичното икономическо или социално положение на съответния регион, а да се приемат само като „се има предвид“ това положение.
- 54 Посоченото правителство уточнява, че предвидените в Регламент № 1385/2013 мерки са били продиктувани от характеристиките и ограниченията в Майот и са мотивирани от структурното икономическо, социално и екологично състояние на региона. Всъщност те били необходими по-специално за да се осигури защитата на местната екосистема с оглед на нейната уязвимост и за да се опази местната икономика предвид много разпокъсаните и недостатъчно развити структури за преработка и търговия с рибни продукти, характеристиките на флота на Майот и липсата на обучение в областта на контрола на риболовните дейности на рибарите и контролиращите.

- 55 Мерките, предвидени с Директива 2013/64, имали за цел и да отговорят на спецификите на Майот, що се отнася по-специално до състоянието на околната среда, икономическото изоставане и липсата на инфраструктури, тъй като тези специфики представлявали структурни затруднения.
- 56 От съображенията на Директива 2013/62 във връзка с въведената с нея мярка пък било видно, че тя има за цел да съобрази трудната социална и икономическа ситуация в Майот, която характеризира със слабо развит пазар на труда, ниско ниво на трудова заетост поради неговата отдалеченост, островен характер, релеф и труден климат, с нисък брутен вътрешен продукт и с необходимостта да се избегне всякаква дестабилизация на местната икономика.
- 57 Френското правителство добавя, че противно на твърденията на Парламента, обжалваните актове нямат за основна цел да гарантират прилагането на достиженията на правото на Съюза по отношение на Майот след изтичането на предвидените в тях преходни периоди, тъй като прилагането им произтичало пряко от член 355, точка 1 ДФЕС.
- 58 Испанското правителство уточнява, че тълкуването на член 349 ДФЕС, застъпвано от Комисията, препятствало възможността на тази разпоредба да се придаде полезно действие, тъй като, ако се възприемело това тълкуване, приемането на специфични мерки в областта на „свободните зони“ и „хоризонталните програми“, уредени от вторичното право, би било невъзможно.
- 59 Освен това според същото правителство, макар целта на член 349 ДФЕС е да уреди специфичните мерки, които могат да се приемат във връзка с прилагането на Договорите, на още по-силно основание на база на посочения член можели да се приемат временни или преходни мерки, отчитащи характеристиките на съответните региони и целящи след изтичане на срока им да осигурят пълното прилагане на достиженията на правото на Съюза по отношение на тези региони. В този смисъл посочената разпоредба не разграничавала мерките по същество от тези с временен характер.
- 60 По отношение на обжалваните актове испанското правителство отбелязва, че основната им цел, видно от текста на съображение 1 на всеки от тези актове, е да се адаптира вторичното право към особената структурна социална и икономическа ситуация в Майот. Освен това, след като въведените с тези актове мерки имат за цел да определят условията за прилагане на Договорите, включително в областта на вторичното право, член 349 ДФЕС бил водещото правно основание.
- 61 Според португалското правителство от запознаването с различни разпоредби от Договорите следва, че при липсата на изрична разпоредба в противоположен смисъл изразите „Договорите“ и „прилагане на Договорите“ трябва да се разбират в смисъл на „правото на Съюза“ и „достиженията на правото на Съюза“, включително вторичното право.
- 62 Освен това предлаганият от Парламента критерий, който позволявал да се проведе разграничение между постоянните и временните дерогации, не намирал никаква опора в текста на член 349 ДФЕС.
- 63 Поради това член 349 ДФЕС представлявал самостоятелно правно основание, чието значение се проявява във факта, че посоченият член на първо място дефинира понятието „най-отдалечен регион“ (идентифицирайки определени територии), на второ място уточнява материалното приложно поле на диференциращите мерки (всяка от областите, в които правото на Съюза се прилага), на трето място определя границите на компетентност на Съвета при вземане на решения (мерките не могат „да уврежда[т] целостта и съгласуваността на правния ред на Съюза“) и на четвърто място представлява оправомощителна норма, която предвижда правно основание и посочва както приложимата процедура (решение на Съвета по предложение на

Комисията и след консултация с Парламента), така и естеството на предстоящите специфични мерки (които трябва да имат за цел да смекчат структурното неравенство на съответните региони).

Съображения на Съда

- 64 Най-напред следва да се напомни, че член 52 ДЕС предвижда в първа алинея, че договорите се прилагат към държавите членки, а във втора алинея, че териториалният им обхват е уточнен в член 355 ДФЕС.
- 65 Съгласно член 355, точка 1 ДФЕС, изменен с член 2 от Решение 2012/419, разпоредбите на Договорите се прилагат спрямо най-отдалечените региони, сред които, в съответствие с член 349 ДФЕС, е Майот.
- 66 Член 349, първа алинея ДФЕС, изменен с член 2 от Решение 2012/419, предвижда, че Съветът „приема специфични мерки, насочени, по-специално, към определянето на условията за прилагане на Договорите спрямо посочените региони, включително и на общите политики“.
- 67 От член 349, първа алинея ДФЕС следва също, че „специфичните мерки“, които той визира, се приемат, „[к]ато се има предвид структурното икономическо и социално състояние“ на крайно отдалечените региони, което „е утежнено“ поради известен брой фактори, „чиято дълготрайност и съчетаване се отразяват тежко на тяхното развитие“.
- 68 В този смисъл посочените фактори са представени в член 349, първа алинея ДФЕС като елементи, утежняващи структурното икономическо и социално състояние на крайно отдалечените региони, които Съветът трябва да вземе предвид при приемането на разглежданите специфични мерки съгласно член 349, трета алинея ДФЕС.
- 69 Макар при това положение Парламентът да няма основание да твърди, че всяка специфична мярка по смисъла на член 349 ДФЕС трябва да бъде обоснована не само от структурното икономическо и социално състояние на съответния най-отдалечен регион, но и от наличието на поне един от характерните за региона фактори, изчерпателно изброени в член 349, първа алинея ДФЕС, Съветът все пак трябва да бъде в състояние, в съответствие с член 349, трета алинея ДФЕС, да представи доказателства за връзката на предвижданата специфична мярка с особените характеристики и ограничения на разглеждания най-отдалечен регион.
- 70 Освен това в член 349, втора алинея ДФЕС се уточнява, че специфичните мерки, приети от Съвета в приложение на член 349, първа алинея ДФЕС, обхващат „по-конкретно митническата и търговската политики, данъчната политика, свободните зони, политиките в областта на селското стопанство и на рибарството, условията за снабдяване със суровини и основни потребителски стоки, държавните помощи и условията за достъп до структурните фондове и до хоризонталните програми на Съюза“.
- 71 В този смисъл от текста на член 349 ДФЕС следва, че той разрешава на Съвета да приема, по-специално в изброените в предходната точка от настоящото решение области, специфични мерки, които имат за цел да съобразят структурното икономическо и социално състояние на най-отдалечените региони.
- 72 Във връзка с доводите на Комисията, че член 349 ДФЕС допуска единствено да се дерогира прилагането на разпоредбите на първичното право по отношение на най-отдалечените региони, а не, както в случая, да се адаптират актове на вторичното право към особеното им положение, следва най-напред да се подчертае, че по смисъла на този член изразът „условията за прилагане

на Договорите“ трябва да се разбира като обхващащ едновременно условията, отнасящи се до прилагането на първичното право на Съюза, и условията, отнасящи се до прилагането на актовете на вторичното право, приети на основание на това първично право.

- 73 Това тълкуване се потвърждава от направеното от Съда тълкуване на член 227, параграф 2 от Договора за ЕО (впоследствие член 299, параграф 2 ЕО, понастоящем член 349 ДФЕС), от което следва, че предоставеното с тази разпоредба правомощие на Съвета да предвижда специфични мерки, имащи за цел да отговорят на потребностите на отвъдморските територии, се отнася както за разпоредбите на Договорите, така и за тези на вторичното право (решение Hansen & Balle, 148/77, EU:C:1978:173, т. 10).
- 74 По-нататък, както отбелязва Съветът, редица от посочените в член 349, втора алинея ДФЕС области се уреждат основно с актове на вторичното право. Следователно, ако в тези области разпоредбата даваше възможност да се приемат само специфични мерки, насочени към определяне на условията за прилагане на първичното право, нейният полезен ефект би бил накърнен.
- 75 Накрая, както отбелязва генералният адвокат в точка 57 от своето заключение, противно на това, което изглежда твърди Комисията, не всички актове на вторичното право дефинират своето териториално приложно поле.
- 76 От това следва, че в отсъствието на уточнения в този смисъл, приложното поле на акт на вторичното право трябва да се определи, както по-специално изтъква френското правителство, съгласно членове 52 ДЕС и 355 ДФЕС.
- 77 В действителност Съдът вече е имал повод да посочи, че по принцип вторичното право има същото приложно поле като самите Договори и се прилага по право в него (вж. в този смисъл решения Комисия/Ирландия, 61/77, EU:C:1978:29, т. 46 и Hansen & Balle, 148/77, EU:C:1978:173, т. 10).
- 78 Следователно от текста и целите на член 349 ДФЕС, а също и от структурата на Договорите, следва, че що се отнася до най-отдалечените региони, териториалното приложно поле на достиженията на правото на Съюза в тяхната цялост се определя по-специално от тълкуването на член 52 ДЕС във връзка с член 355, точка 1 ДФЕС, както и от мерките, приети на основание член 349 ДФЕС.
- 79 Поради това, противно на твърденията на Комисията, член 349 ДФЕС оправомощава Съвета да приема специфични мерки, насочени към определянето на условията за прилагане по отношение на тези региони не само на разпоредбите на Договорите, но и на вторичното право.
- 80 Оттук следва, че жалбите на Комисията по дела C-133/14—C-135/14, които се основават изключително на доводи в противоположен смисъл, трябва да бъдат отхвърлени.
- 81 Що се отнася до доводите на Парламента, че член 349 ДФЕС не оправомощавал Съвета да приема мерки, чиято единствена цел е да се отложи прилагането по отношение на най-отдалечените региони на определени разпоредби от правото на Съюза, се налага констатацията, че този член не ограничава правото на Съвета да взема решения до определена категория мерки.
- 82 Действително, освен че понятието „мярка“ обхваща всяко действие, което Съветът може да предприеме, е важно да се подчертае, че използването в член 349 ДФЕС на израза „по-специално“ показва, че авторите на Договора за функционирането на ЕС не са имали намерение да съставят изчерпателен списък на видовете мерки, които могат да се приемат на основание на този член.

- 83 Следователно Съветът, както и испанското и португалското правителство с основание поддържат, че направеното от Парламента разграничение между дерогирането на разпоредби от правото на Съюза, от една страна, и простото отлагане на прилагането им във времето, от друга, не намира никаква опора в текста на посочения член.
- 84 Подобно ограничение би било в противоречие и с целите, преследвани с член 349 ДФЕС, тъй като няма основание да се изключи хипотезата, при която отлагане във времето на пълната приложимост на разпоредба от правото на Съюза може да се окаже най-подходящата мярка, отчитаща структурното икономическо и социално състояние на даден най-отдалечен регион.
- 85 В случая следва да се провери дали обжалваните актове отговарят на изискванията, посочени в точки 67—69 от настоящото решение.
- 86 Що се отнася, на първо място, до Регламент № 1385/2013, следва да се отбележи, първо, че с член 1, точка 1 от него към „Регион 8“, съгласно определението му в Регламент № 850/98, се добавят водите, разположени край бреговете на френския департамент Майот, които попадат под суверенитета или юрисдикцията на Френската република, както и че с точка 2 от посочения член отново в Регламент № 850/98 се вмъква член 34ж, който забранява на риболовните кораби да използват мрежи гъргър за пасажите от риба тон и подобни на нея видове в зоната от 24 мили от бреговете на Майот, измерени от изходната линия, от която се измерват териториалните води.
- 87 В тази връзка от тълкуването на съображение 3 във връзка със съображение 7 от Регламент № 1385/2013, изрично посочени от Съвета пред Съда, следва, че целта на посочените мерки е да се запазят пасажите от едри мигриращи риби в близост до Майот в полза на местния недостатъчно развит флот, който не може да се сравнява с чуждестранните флотове, тъй като се състои от механични кораби с парагади. От това следва, че посочените мерки са били приети предвид структурното икономическо и социално състояние на Майот. Ето защо във връзка с приемането им Съветът е могъл законно да се основе на член 349 ДФЕС.
- 88 Второ, с член 2 от Регламент № 1385/2013 в член 35 от Регламент № 1379/2013 се вмъква параграф 6, който предвижда, че до 31 декември 2021 г. параграфи 1, 2 и 3 от последно посочения член няма да се прилагат по отношение на продукти, предлагани за продажба на дребно на крайния потребител в Майот.
- 89 Видно от съображение 4 от Регламент № 1385/2013, Съветът обосновава тази мярка с необходимостта да се вземат предвид „много разпокъсаните и недостатъчно развити пазарни структури на Майот“ и да не се допусне прибързано прилагане на правилата за етикетиране на рибни продукти, което да наложи на търговците на дребно тежест, несъразмерна с информацията, която ще бъде предоставена на потребителите.
- 90 Така тази мярка е била приета предвид структурното икономическо и социално състояние на Майот. От това следва, че Съветът е могъл да се позове на член 349 ДФЕС във връзка с нейното приемане.
- 91 Трето, след като Парламентът не оспорва, че мерките, съдържащи се в член 3, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1385/2013, са можели да се основават на член 349 ДФЕС, Съдът не е компетентен да проверява дали те са били приети в съответствие с изискванията, посочени в точки 67—69 от настоящото решение.
- 92 Доколкото Парламентът оспорва, че предвиденото в член 3, параграф 3 от Регламент № 1385/2013 вмъкване, на редовете в приложението към него относно Майот, в таблицата в приложение II към Регламент № 1380/2013, е можело да се основава на член 349 ДФЕС, следва

да се отбележи, че тази мярка, заедно с мерките, предвидени в член 3, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1385/2013, образува неделимо цяло и, както отбелязва генералният адвокат в точка 81 от своето заключение, тя е с акцесорен характер спрямо последните.

- 93 При това положение Парламентът няма основание да упреква Съвета, че във връзка с приемането на всички мерки, предвидени в член 3 от Регламент № 1385/2013, се е основал на член 349 ДФЕС.
- 94 Четвърто, следва да се отбележи, че отлагането за 1 януари 2021 г. по силата на член 4 от Регламент № 1385/2013 на влизането в сила за Майот на член 4 от Регламент № 1609/2009 се обосновава от Съвета, съгласно съображение 8 от първия регламент, поради обстоятелството, че Майот няма промишлен капацитет за преработка на странични животински продукти.
- 95 Следователно тази мярка е била приета предвид структурното икономическо и социално състояние на Майот. Затова прилагането на член 349 ДФЕС като правно основание на тази мярка е било в съответствие с правото на Съюза.
- 96 На второ място, по въпроса дали разпоредбите на Директива 2013/64 отговарят на посочените в точки 67—69 от настоящото решение изисквания, следва да се напомни, както основателно е отбелязал Парламентът, че с членове 1—6 от тази Директива Съветът е изменил Директиви 91/271, 1999/74, 2000/60, 2006/7, 2006/25 и 2011/24, за да отложи във времето пълното прилагане по отношение на Майот на някои съдържащи се в тях разпоредби.
- 97 Тези изменения се оправдават общо, съгласно съображение 2 от Директива 2013/64, с необходимостта „да се вземе под внимание особената ситуация в Майот по отношение състоянието на околната среда, което трябва да бъде значително подобро за постигане на целите за опазване на околната среда, предвидени в правото на Съюза, за което се изисква допълнително време“.
- 98 Освен това съображения за всяко от измененията са изложени от Съвета в съображения 3—9 от споменатата директива.
- 99 В този смисъл в съображение 3 от същата директива, което се отнася до измененията в Директива 91/271, е посочено, че особената структурна и икономическа ситуация в Майот, що се отнася до пречистването на градски отпадъчни води, не отговаря на изискванията на последната директива.
- 100 В съображение 4 от Директива 2013/64, което се отнася до измененията в Директива 1999/74, е отбелязано, че във връзка със защитата на кокошките носачки са необходими значителните инвестиции и подготвителна работа за привеждане на положението в Майот в съответствие с изискванията на последната директива.
- 101 В съображение 5 от Директива 2013/64, което се отнася до измененията на Директива 2000/60, Съветът е подчертал, че предвид особената структурна и икономическа ситуация в Майот следва на Френската република да се предостави достатъчно дълъг срок за приемането и прилагането на мерки, осигуряващи съответствието на плановете за управление на речните басейни с изискванията на последната директива.
- 102 В съображение 6 от Директива 2013/64, което се отнася до измененията на Директива 2006/7, се подчертава, че са необходими значителни подобрения в състоянието на повърхностните води в Майот, за да се удовлетворят изискванията на последната директива, тъй като особената структурна и икономическа ситуация в този регион се отразява на качеството на водите за къпане.

- 103 В съображение 7 от Директива 2013/64, което се отнася до измененията в Директива 2006/25, Съветът е отбелязал, че предвид преобладаващо особената структурна и икономическа ситуация в Майот, там не съществуват технически съоръжения за прилагането на мерките, необходими за спазването на последната директива по отношение на изкуствените оптични лъчения.
- 104 Накрая, в съображение 9 от Директива 2013/64, което се отнася до изменението в Директива 2011/24, Съветът е уточнил, че нейното транспониране налага някои промени с цел осигуряване на непрекъснатост на обслужването и предоставяне на информация на пациентите.
- 105 Налага се констатацията, че мерките, съдържащи се в Директива 2013/64, с които Съветът е изменил Директиви 91/271, 1999/74, 2000/60, 2006/7, 2006/25 и 2011/24, са били приети с оглед на структурното икономическо и социално състояние на Майот. Поради това Съветът с основание се е позовал на член 349 ДФЕС при приемането на тези мерки.
- 106 С оглед на изложените съображения от целите и съдържанието на обжалваните актове е видно, че съдържащите се в тях мерки са били приети, за да се вземе предвид структурното икономическо и социално състояние на Майот по смисъла на член 349, първа алинея ДФЕС.
- 107 При това положение Парламентът няма основание да твърди, че членове 1, 2 и 4 от Регламент № 1385/2013, нито пък Директива 2013/64, не са можели да имат за законно правно основание член 349 ДФЕС.
- 108 Поради това жалбите на Парламента по дела C-132/14 и C-136/14 също трябва да се отхвърлят.

По съдебните разноски

- 109 По смисъла на член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 110 След като Съветът е направила искане за осъждане на Парламента и Комисията и последните две институции са загубили дела C-132/14—C-136/14, те следва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски на Съвета по тях.
- 111 Съгласно член 140, параграф 1 от Процедурния правилник Кралство Испания, Френската република и Португалската република понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

- 1) Отхвърля жалбите по дела C-132/14—C-136/14.**
- 2) Осъжда Европейския парламент да заплати съдебните разноски на Съвета на Европейския съюз по дела C-132/14 и C-136/14.**
- 3) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски на Съвета на Европейския съюз по дела C-133/14—C-135/14.**
- 4) Кралство Испания, Френската република и Португалската република понасят направените от тях съдебни разноски.**

Подписи